

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: דוד	שם משפחה: סולטנוביץ'
-----------------	-------------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: סולטנוביץ'	בלועזית Sultanovich	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: דוד	בלועזית David	מין: ז / נ תאריך לידה: 14.5.1937
מקום לידה (ישוב, מחוז): בנדר	בלועזית Bender	ארץ לידה: מולדובה
שם פרטי של האב: לייב	שם פרטי ושם נעורים של האם: טובה לאה טינקלמן	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: בנדר	בלועזית Bender	ארץ המגורים: מולדובה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): זיאדין - אוזבקיסטן		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1976	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

נא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

הייתי בן שנתיים כשפרצה המלחמה כך שאיני זוכר כמעט דבר מלפני המלחמה. משפחתי הייתה גדולה מאוד והיינו מבוססים מאוד.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

ברחנו אני אמא וסבתא, כאשר האחים שלי ואבא הלכו להילחם בנאצים. הפרטיזים עזרו לנו, הם נתנו לנו סוכר ולחם והעלו אותנו לרכבות. במהלך הבריחה מטוסים גרמנים התחילו לתקוף אותנו. סבתא נפטרה בדרך לפני סטאלינגרד. היא נזרקה מהרכבת לצד הדרך ולא נקברה. כל הדרך היינו מסתתרים מהגרמנים וניסינו להתחמק מההפגזות. לאחר נסיעות ארוכות והחלפת רכבות הגענו לאוזבקיסטן. במהלך כל המלחמה הייתי חולה במלריה והתרופות שנתנו לי פגעו בשמיעה שלי. כל הזמן אני זוכר איך סבלתי מהרעב.

נא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עלינו בשנת 1976. הקליטה הייתה לא קלה, שאלו אותי למה הגעתם? ואמרו שיש מספיק אנשים בארץ. היה קשה אך לאט לאט הסתדרנו. עבדתי בנצרת עילית בתעשייה אווירית עד שיצאתי לפנסיה. שירתתי בצה"ל שירות מילואים קצר. יש לי בן אחד ושתי נכדות שגרים בארץ. אני מקווה שלא יראו מלחמות כמוני.

ראיון: רמי אלרוב
ראשון לציון. מאי 2010

עריכה: קרן אלמוג